

Sygn. akt I C 1015/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Daria Ratymirska

Protokolant Daria Paliwoda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 października 2015 w Kłodzku

sprawy z powództwa M. J. (1)

przeciwko Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę kwoty 6.000 zł

I. oddała powództwo;

II. nie obciąża powoda kosztami procesu.

sygn. akt I C 1015/15

UZASADNIENIE

Powód M. J. (1) wniósł pozew przeciwko Towarzystwu (...) w W. o zapłatę kwoty 6000 zł, wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 5.03.2015r., tytułem zadośćuczynienia za ból, krzywdę i cierpienie, będące następstwem wypadku z dnia (...)

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zarzucając, że wypłaciła już powodowi kwotę 1000 zł, tytułem zadośćuczynienia i jest to kwota adekwatna do rozmiaru krzywdy, doznanej w wyniku wypadku z dnia (...) Pozwana zaprzeczyła, aby wskazywane przez powoda dolegliwości miały związek z tym wypadkiem. Podniosła, że zdarzenie miało miejsce przy małej prędkości – ok. 5 km/h, powód zgłosił się do lekarza medycyny rodzinnej dopiero po 5 dniach, został skierowany do poradni chirurgicznej, do której jednak się nie zgłosił. Powód leczony był tylko ambulatoryjnie, bez konieczności poddawania się bolesnym zabiegom i operacjom, nie przebywał w szpitalu ani na zwolnieniu lekarskim i nie odbył żadnej rehabilitacji. Wykonane u powoda w dniu 9.01.2015r. badanie RTG kręgosłupa szyjnego i żeber nie wykazało żadnych złamań. Widoczne spłylenie lordozy szyjnej nie ma natomiast związku z wypadkiem. Zdaniem pozwanej, subiektywne skargi powoda na bóle, podawane w trakcie wizyt lekarskich, jeśli były uzasadnione, to miały związek z innymi urazami kręgosłupa szyjnego powoda, powstałymi w dniach 10.12.2013r. i 1.12.2014r. Ponadto, jak wskazała pozwana, leczenie powoda zostało już zakończone – ostatnie dokumenty lekarskie pochodzą ze stycznia 2015r. Pozwana zakwestionowała również wskazywane przez powoda dolegliwości natury psychicznej, bowiem ograniczył się on do jednej wizyty u psychologa, który stwierdził, że nie wymaga on psychoterapii. Z ostrożności procesowej, pozwana podniosła zarzut rażącego wygórowania roszczenia. Pozwana podniosła, że przedłożona przez powoda dokumentacja medyczna nie pozwala stwierdzić, jak przebiegał proces leczenia powoda, jakie przyjmował leki po wypadku i czy leczenie to było przeprowadzone prawidłowo i przy właściwej współpracy powoda oraz czy miało związek jedynie z przedmiotowym urazem, a nie np. z innymi schorzeniami, czy też poprzednimi kontuzjami powoda.

Bezspornym było, że w dniu (...) powód ((...) lata), który pracował wówczas jako kurier, został poszkodowany w kolizji drogowej. Do wypadku doszło w wyniku cofania autobusu, który najechał na przód samochodu powoda. Sprawca zdarzenia ubezpieczony był u strony pozwanej od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Kwestia odpowiedzialności pozwanej za skutki wypadku powoda nie była sporna. Poza sporem było również, że dotychczas pozwana wypłaciła powodowi kwotę 1000 zł, tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, doznaną w tym wypadku.

Sąd ustalił:

W dniu 22.12.2014r., po (...) dniach od wypadku, powód zgłosił się do lekarza medycyny rodzinnej, uskarżając się na ból w klatce piersiowej, ból głowy, nadgarstków. Został skierowany do poradni chirurgicznej z rozpoznaniem stłuczenia klatki piersiowej.

W dniu 27.12.2014r. powód był konsultowany przez lekarza ortopedę T. M., skarżąc się na uporczywe bóle głowy i karku, szumy w uszach, bóle klatki piersiowej, drętwienie palców obu dłoni, bóle nadgarstków, zaburzenia snu, koncentracji, dyskomfort i lęki przed jazdą samochodem. Lekarz zalecił mu rehabilitację odcinka C kręgosłupa, leki, toaletę oddechową, badanie RTG żeber, konsultację neurologiczną i psychologiczną.

W dniu 5.01.2015r. powód był konsultowany przez chirurga, który rozpoznał u powoda skręcenie i naderwanie odcinka szyjnego kręgosłupa, stłuczenie klatki piersiowej, powierzchniowy uraz powłok głowy, skierował go na badanie RTG klatki piersiowej i kręgosłupa szyjnego.

W dniu 13.01.2015r. powód był konsultowany przez psychologa L. K., która stwierdziła u niego wystąpienie ostrej reakcji na stres, jako następstwo wypadku z dnia (...) objawiające się zaburzeniami snu, obniżeniem koncentracji uwagi, męczliwością psychofizyczną, spadkiem motywacji do działania, mimowolnymi wspomnieniami okoliczności wypadku, odczuwaniem niepokoju i tendencjami do niecierpliwienia się, irytowania, nerwowością, lękiem przed jazdą samochodem w obawie przed kolejnym wypadkiem.

Dowód:

zaświadczenie lekarza P. S. (k-10);

zaświadczenie lekarza T. M. (k-11-12);

zaświadczenie lekarza A. B. (k-13-14);

opinia psychologiczna (k-15-17).

Pismem z dnia 21.01.2015r. (nadanym pocztą w dniu 23.01.2015r.) powód zgłosił szkodę u strony pozwanej, wzywając do zapłaty kwoty 30.000 zł, tytułem zadośćuczynienia. Po przyznaniu powodowi z tego tytułu kwoty 1000 zł, pismem z dnia 26.02.2015r., powód wezwał pozwaną do zapłaty dalszej kwoty 29.000 zł.

Dowód:

pismo powoda z dnia 21.01.2015r. (k-19-22);

pismo powoda z dnia 26.02.2015r. (k-25-27).

Konsultant medyczny strony pozwanej lekarz K. J. stwierdził w toku postępowania likwidacyjnego, że na skutek wypadku z dnia (...)powód nie doznał uszczerbku na zdrowiu.

Dowód:

orzeczenie lekarskie z dnia 6.02.2015r. (w aktach szkody).

Przed wypadkiem z dnia (...) powód był poszkodowany w wielu innych wypadkach komunikacyjnych, w wyniku których mógł doznać skręcenia kręgosłupa, m.in. w dniach (...) W toku innego postępowania sądowego, prowadzonego przed tut. Sądem w sprawie o sygn. (...), z powództwa M. J. (1) przeciwko (...) S.A. o zapłatę kwoty 13.000 zł, tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, doznaną w wypadku z dnia (...) biegli sądowi z zakresu ortopedii M. J. (2) i neurochirurgii H. A., w opinii z dnia 28.11.2013r., stwierdzili, że u powoda doszło do urazu głowy z uszkodzeniem zębów, stresem pourazowym, urazu odcinaka szyjnego kręgosłupa, z zespołem bólowym szyjnym, ze śladowym ograniczeniem ruchomości, urazu barku prawego.

Dowód:

zaświadczenie lekarza P. S. (k-10);

akta sprawy tut. Sądu sygn. (...) (pозew, opinia biegłych lekarzy z zakresu ortopedii M. J. (2) i neurochirurgii H. A. z dnia 28.11.2013r., opinia biegłych sądowych z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych W. K. i medycyny sądowej M. B.);

zeznania powoda (k-63v.).

Po wypadku z dnia (...)powoda bolała klatka piersiowa, głowa i kręgosłup szyjny. Wcześniej powód odczuwał dolegliwości bólowe kręgosłupa, ale o mniejszym nasileniu. Po wypadku przez miesiąc bał się jeździć samochodem, innych zaburzeń natury psychicznej nie miał. Po innych wypadkach, które przeżył wcześniej, nie odczuwał takich lęków.

Dowód:

zeznania powoda (k-63v.).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o zapłatę 6000 zł, tytułem uzupełnienia zadośćuczynienia za krzywdę, będącą następstwem wypadku komunikacyjnego z dnia (...) nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód nie wykazał, że na skutek tego zdarzenia doznał skręcenia i naderwania odcinaka szyjnego kręgosłupa, stłuczenia klatki piersiowej, powierzchniowego urazu powłok głowy oraz silnego urazu psychicznego. Nie wykazał także, że utrzymujące się u niego do chwili obecnej subiektywne dolegliwości bólowe głowy, karku i kręgosłupa, szumy w uszach, drętwienie rąk, zaburzenia snu i koncentracji, są bezpośrednim następstwem wypadku z dnia (...) Jak ustalono, w tym na podstawie zeznań samego powoda, przed wypadkiem z dnia (...) powód był poszkodowany w wielu innych wypadkach komunikacyjnych, m.in. w dniach (...) w wyniku których mógł doznać podobnych obrażeń, w tym skręcenia kręgosłupa, skutkujących opisywanymi przez niego dolegliwościami. W toku innego postępowania sądowego, prowadzonego przed tut. Sądem w sprawie o sygn. (...) z powództwa M. J. (1) przeciwko (...) S.A. o zapłatę kwoty 13.000 zł, tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, doznaną w wypadku z dnia (...) biegli sądowi z zakresu ortopedii M. J. (2) i neurochirurgii H. A., w opinii z dnia 28.11.2013r., stwierdzili, że u powoda doszło do urazu głowy z uszkodzeniem zębów, stresem pourazowym, urazu odcinaka szyjnego kręgosłupa, z zespołem bólowym szyjnym, ze śladowym ograniczeniem ruchomości, urazu barku prawego. Rzeczą powoda było wykazanie, że opisywane przez niego urazy i dolegliwości były bezpośrednim skutkiem wypadku z dnia (...) (art. 6 kc), czego nie można stwierdzić jednoznacznie w oparciu o przedłożoną przez niego dokumentację lekarską. Dowody z dokumentów nie korzystają z domniemania prawdziwości zawartych w nich twierdzeń, są jedynie dowodem na to, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie danej treści (art. 245 kpc). Nie kwestionując prawdziwości dokumentów lekarskich, przedłożonych przez powoda, wskazać jednakże należy, że inny lekarz, konsultant medyczny strony pozwanej, nie stwierdził u powoda wystąpienia uszczerbku na zdrowiu na skutek przedmiotowego zdarzenia, co również poddaje w wątpliwość twierdzenia, zawarte w pozwie. Miarodajnym dowodem na fakt sporny i istotny dla rozstrzygnięcia sprawy (tj. skutki wypadku z dnia (...) na zdrowiu powoda), w jej okolicznościach, byłaby opinia biegłego lekarza z zakresu

ortopedii i neurologii, jednakże z uwagi na zaniechanie powoda w uiszczeniu zaliczki na wydatki na wynagrodzenie biegłych (pomimo dwukrotnego przedłużania terminu na wniosek powoda), Sąd pominął ten dowód, na podstawie art. 130(4)§5 kpc.

Przepis art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c. stanowi, że sąd może przyznać poszkodowanemu, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, odpowiednią sumę, tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę (szkodę niemajątkową), ujmowaną, jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości, oraz cierpienia psychiczne, to jest ujemne uczucia, przeżywane w związku z wypadkiem. Zadośćuczynienie, przyznawane jednorazowo, stanowić ma rekompensatę za całą krzywdę. Ma na celu przede wszystkim złagodzenie doznanego cierpienia, a jego wysokość musi uwzględniać stopień doznanego krzywdy, rodzaj naruszonego dobra, zakres i rodzaj rozstroju zdrowia, czas trwania cierpienia, wiek pokrzywdzonego, intensywność ujemnych doznań fizycznych i psychicznych, rokowania na przyszłość. (tak: wyrok SN z dnia 20.04.2006r., IV CSK 99/05, LEX nr 198509; wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8.02.2006r., I A Ca 1131/05, LEX nr 194522).

W świetle okoliczności niniejszej sprawy, nie można podzielić stanowiska powoda, że wypłacona dotychczas przez stronę pozwaną kwota 1000 zł, tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, zaistniałą, w związku z wypadkiem z (...) jest za niska. Powód nie wykazał bowiem, że odczuwane przez niego cierpienia, utrudniające mu prawidłowe funkcjonowanie w życiu codziennym, są bezpośrednim następstwem tego zdarzenia (art. 361§1 kc). Istotnym jest ponadto, jak podnosiła pozwana, że powód leczony był tylko ambulatoryjnie, bez konieczności poddawania się bolesnym zabiegom i operacjom, nie przebywał w szpitalu ani na zwolnieniu lekarskim i nie odbył zaleconej przez lekarza rehabilitacji. Leczenie zostało już zakończone (ostatnie dokumenty lekarskie pochodzą ze stycznia 2015r.). Wykonane u powoda badanie RTG kręgosłupa szyjnego i żeber nie wykazało żadnych złamań, a brak jest jakichkolwiek podstaw do uznania, że występujące u powoda spłycenie lordozy szyjnej ma związek z wypadkiem. Mając na uwadze przeszłość wypadkową powoda, prawdopodobnym jest, że odczuwane przez niego dolegliwości (podawane również w trakcie wizyt lekarskich) miały związek z innymi, wcześniejszymi urazami kręgosłupa szyjnego.

Nie ma również podstaw do uznania, że przedmiotowy wypadek skutkowało u powoda rozstrojem zdrowia psychicznego. Okoliczność ta może być stwierdzona jedynie w oparciu o opinię biegłego psychiatry, o co powód (reprezentowany przez profesjonalnego i doświadczonego w tego rodzaju sprawach pełnomocnika) nie wnioskował w niniejszej sprawie. Przedstawiona przez powoda prywatna opinia psychologiczna, wskazująca na wystąpienie u niego zespołu stresu pourazowego, jako dokument prywatny (art. 245 kpc) nie była przydatna dla stwierdzenia faktu istotnego, tj. wystąpienia na skutek przedmiotowego wypadku rozstroju zdrowia psychicznego (art. 6 kc w zw. z art. 445§1 kc w zw. z art. 444§1 kc). Sąd może bowiem przyznać odpowiednią sumę, tytułem zadośćuczynienia, jedynie w przypadku uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia. Opinia psychologiczna nie była przydatna dla ustalenia tej okoliczności, ponieważ stanowiła jedynie dokument prywatny, ale także dlatego, że psycholog nie ma kompetencji do opiniowania na temat rozstroju zdrowia psychicznego. Ponadto, treść tego dokumentu jest sprzeczna z zeznaniami samego powoda, który podał, że poza łękiem przed jazdą samochodem, trwającym miesiąc, nie miał innych zaburzeń natury psychicznej (k-63v.).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów w zw. z art. 436§1 kc, art. 435§1 i art. 822§1 kc, orzeczono jak w pkt I wyroku.

Orzeczenie w pkt II oparto na przepisie art. 102 kpc. Mając na uwadze okoliczności sprawy, fakt, że powód doznał wypadku w trakcie świadczenia usług jako kurier, które przestał świadczyć, bo wiązały się z częstymi dojazdami samochodem i aktualnie pozostaje bez pracy, utrzymuje się z niewielkich oszczędności (co wynika z wyjaśnień powoda, złożonych na rozprawie), w ocenie Sądu uzasadniały nieobciążanie go kosztami procesu, należnymi pozwanej jako wygrywającej sprawę, w skład których wchodzi wynagrodzenie pełnomocnika, będącego radcą prawnym.